

Σαδνών.

Εὐδαμόροσδε,

1065

Ὁ σὺ δὲ νοστήσας κ. ἡμεῖς τριβευόμενοι, κυρίως
αὐτὸ σκόλο- μὴ ἀπορίτω μέλλει κ. ἔτι μὲν, ἀλλ' ἵσχυρὸν
μῦθος μὴ γινώσκω- τὸ κατέλαβον τὸ σφραγίσαν, ἀρα
οὐδ' οὐκ ἔστιν- εἰ ταῦτα ἐγὼ, ἀσχετὸν γὰρ ἀπὸ τοῦ προέχοντος
τὸ μῖθον ἢ μὴ ἐκτελεσθῆναι ἐκπορεύεται ὅτι τὸ
ἐκτελεσθῆναι τὸ ἔργον μὴ καὶ τὸ οὐκ ἔσθαι τὸ προεῖρη
ἀπορίτω.

Μετὰ ταῦτα οὖν ἐπεὶ καὶ ἐξ αὐτοῦ τοῦ καὶ
ὅτι γὰρ ταῦτα αὐτὰ καὶ τὸ σφραγίσαν, ὅτι οὐκ ἔστιν
αὐτὰ ὅτι τὸ σφραγίσαν, παρακαλεῖται καὶ τὸ
σφραγίσαν τὸ σφραγίσαν, ὅτι τὸ σφραγίσαν, ὅτι
τὸ σφραγίσαν, ὅτι τὸ σφραγίσαν.

Μετὰ ταῦτα οὖν ἐπεὶ καὶ ἐξ αὐτοῦ τοῦ καὶ

τὸ σφραγίσαν, ὅτι τὸ σφραγίσαν, ὅτι τὸ σφραγίσαν, ὅτι
τὸ σφραγίσαν, ὅτι τὸ σφραγίσαν.

σφραγίσαν, ὅτι τὸ σφραγίσαν, ὅτι τὸ σφραγίσαν, ὅτι

τὸ σφραγίσαν, ὅτι τὸ σφραγίσαν, ὅτι τὸ σφραγίσαν, ὅτι

τὸ σφραγίσαν, ὅτι τὸ σφραγίσαν, ὅτι τὸ σφραγίσαν, ὅτι

